കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യത്തിലെ പുത്തൻപ്രവണതകൾ ലാജോ ജോസ് കൃതികളിൽ

അന്ന ഷിന്റ് റ്റി.സി.
ഗവേഷക, ദേവമാതാ കോളേജ്, കുറവിലങ്ങാട്

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

മലയാളസാഹിത്യം പുറമ്പോക്കിലേക്ക് തള്ളിയിരുന്ന അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിന് ഇന്ന് പുത്തനുണർവ്വ് കൈവന്നിരിക്കുന്നു. പുതിയ എഴുത്തുകാരുടെ ആഖ്യാന സവിശേഷതകളും തന്ത്രങ്ങളും ഈ സാഹിത്യത്തെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പാതയിലേക്ക് എത്തിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്നും പുതിയ പ്രവണതകളും അനുവാചക താത്പര്യങ്ങളും മുൻനിർത്തി ഈ സാഹിത്യവിഭാഗത്തെ ജനപ്രിയമാക്കുന്നതിൽ ലാജോ ജോസിന്റെ പങ്കെന്തെന്നും ഈ പഠനത്തിൽ അന്വേഷിക്കുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: മനഃശാസ്ത്ര അപഗ്രഥനം, ആഖ്യാനരീതികളും തന്ത്രങ്ങളും.

ആമുഖം

പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യലോകം ഗൌരവമായി ചർച്ചചെയ്യുന്ന അപസർപ്പക സാഹിത്യം മലയാളത്തിൽ ശരിയായ സാഹിത്യത്തിന്റെ ശത്രുവായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്. മുഖ്യധാരാസാഹിത്യം ഇന്നും അയിത്ത മനോഭാവത്തോടെയാണ് ഇത്തരം കൃതികളെ കാണുന്നത്. ഒരു സാഹിത്യവിഭാഗമായി പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള വിമുഖതയും ശ്രദ്ധേയമാണ്. 1981-ൽ ആർതർ കോനൻ ഡോയിലിന്റെ ജനപ്രീതി നേടിയ ഷെർലക് ഹോംസ് കഥകളുടെ പരിഭാഷകൾ ഇവിടെ വരുന്നതിനുമുമ്പുതന്നേ അതേ മാതൃക പിൻതുടർന്നുള്ള അപസർപ്പകകഥകൾ മലയാളത്തിന് പരിചിതമായിരുന്നു. അമ്പാടി

നാരായണപ്പൊതുവാൾ, വേങ്ങയിൽ കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ എന്നിവരുടെ രചനകളായിരുന്നു ഈ പാശ്ചാത്യമാതൃകകളെ പിന്തുടർന്നിരുന്നത്. അമ്പാടി നാരായണ പൊതുവാളിന്റെ 'ഉളിപിടിച്ച കൈയ്യി'ലെ ഇക്കണ്ടക്കുറുപ്പിന് ഷെർലക്ഹോംസിന്റെ ഛായയുണ്ടായത് യാദൃച്ഛികമായിരുന്നില്ല. എഡ്ഗാർ അലൻപോവിന്റെ ഡ്യൂപ്പിൻ കഥകളുടെ പ്രമേയത്തോടും ചെറുതല്ലാത്ത അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ അപസർപ്പക നോവൽ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത് അപ്പൻ തമ്പുരാന്റെ 'ഭാസ്കരമേനോനാണ്.' 1905-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവൽ ഒരു നായർ തറവാട്ടിലുണ്ടായ കാരണവരുടെ കൊലപാതകം അന്വേഷിക്കുന്ന ഭാസ്കരമേനോൻ എന്ന പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കഥയാണ്. ഷെർലക്ഹോംസ് കഥകളോട് സാദൃശ്യം പുലർത്തുന്നുമുണ്ട്.

സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു വിഭാഗമെന്ന നിലയിൽ കുറ്റാന്വേഷണ നോവലുകൾ മലയാളത്തിൽ സജീവമാക്കിയത് കോട്ടയം പുഷ്പനാഥാണ്. ഷെർലക്ഹോംസ്-ഡോ. വാട്സൺ മാതൃകയിൽ ഡിറ്റക്ടീവ് മാർക്സിനേയും ഡോ. ജോൺസനേയും പുഷ്പനാഥ് മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. കുറ്റാന്വേഷണം വിദേശത്താണെങ്കിൽ ഡിറ്റക്ടീവ് മാർക്സിനെയും, നാട്ടിലാണെങ്കിൽ പുഷ്പരാജിനേയും കുറ്റാന്വേഷകരാക്കി. ജനപ്രിയത മനസ്സിലാക്കി കുറ്റാന്വേഷണരചനകളുടെ ഒപ്പം തന്നെ ഡ്രാക്കുള പരമ്പരയിൽപെടുന്ന മാന്ത്രികനോവലുകളുടെ രചനയിലേക്കും അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു. 'ഡ്രാക്കുളക്കോട്ട', 'ഡ്രാക്കുളയുടെ അങ്കി', 'ഡ്രാക്കുളയുടെ മകൾ', 'ഡ്രാക്കുള ഉണരുന്നു', 'ഡ്രാക്കുള ഏഷ്യയിൽ', 'ഡ്രാക്കുളക്കോട്ടയിലെ സുന്ദരികൾ' എന്നിവ മാന്ത്രികപരമ്പര നോവലുകളുടെ ജനപ്രിയതയ്ക്ക് തെളിവാണ്.

കോട്ടയം പുഷ്പനാഥിന്റെ പാത പിന്തുടർന്ന് ബാറ്റൺബോസ്, തോമസ് ടി. അമ്പാട്ട്, പ്രണാബ് തുടങ്ങിയ എഴുത്തുകാരും 1980-കളിൽ കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യത്തിൽ സജീവ സംഭാവനകൾ നൽകി. ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിലെ വായനശാലകളെ സജീവമാക്കിയിരുന്നത് ആനുകാലികങ്ങളിൽ വന്നിരുന്ന അപസർപ്പക നോവലുകളായിരുന്നു. വായനയിൽനിന്നും അകന്നുകൊണ്ടിരുന്ന മലയാളിയെ തിരികെ വായനായിടങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിന് ഈ സാഹിത്യവിഭാഗം കാരണമായെന്നു നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നിരുന്നാലും മുഖ്യധാരാസാഹിത്യത്തിന് പുറത്തുതന്നെയായിരുന്നു സ്ഥാനം. ഇന്ന് അപസർപ്പകസാഹിത്യം വീണ്ടും ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. ജി.ആർ. ഇന്ദുഗോപൻ, ലാജോജോസ്, അഖിൽ പി. ധർമ്മജൻ, ശ്രീപാർവ്വതി

എന്നിവരുടെ പുതിയ അപസർപ്പക നോവലുകൾ ഈ സാഹിത്യവിഭാഗത്തെ തിരിച്ചുപിടിക്കുന്നതിനും ജനപ്രിയമാക്കുന്നതിനും കാരണമാകുന്നു. പുതിയ കാലത്തിന്റെ കോട്ടയം പുഷ്പനാഥെന്നും മലയാളത്തിലെ ആർതർ കോനൻ ഡോയിൽ എന്നുമെല്ലാം അറിയപ്പെടുന്ന എഴുത്തുകാരനാണ് ലാജോജോസ്. 'കോഫിഹൗസ്', 'ഹൈഡ്രേഞ്ചിയ', 'റൂത്തിന്റെ ലോകം', 'റെസ്റ്റ് ഇൻ പീസ്' എന്നീ നാലുനോവലുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനെ ശക്തമായി അടയാളപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചു.

കോഫിഹൗസ് – ഹൈഡ്രേഞ്ചിയ

പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിൽ അഗതാ ക്രിസ്റ്റിയുടെ മാർപ്പിളിനെപ്പോലുള്ളവർ കുറ്റാന്വേഷകയായി ആദ്യകാലത്തുതന്നെ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലയാളത്തിലെ അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യത്തെ കുറ്റാന്വേഷക ലാജോജോസിന്റെ കോഫിഹൗസിലേയും ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിലേയും എസ്തർ ഇമ്മാനുവൽ ആണ്. സ്ത്രീകൾ വൈകാരികമായി ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമാണെന്ന പൊതുധാരണ ഉള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെ യുക്തിചിന്ത ആവശ്യമുള്ളതും ഉദ്വേഗ ജനകവുമായ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിൽ അവർക്ക് ഇടമില്ലായിരുന്നു. ഇവിടെയാണ് ഒരു വെല്ലുവിളി എന്ന നിലയിൽ ലാജോ ജോസ് തന്നിലെ ആഖ്യാതാവിനെ എസ്തർ ഇമ്മാനുവലിലേക്ക് പരിപ്രേക്ഷം ചെയ്യുന്നത്.

വിലക്കുറവിലൂടെ ആളുകളെ ആകർഷിച്ച ശേഷം, കടയിൽവരുന്നത് ശീലമായി കഴിയുമ്പോൾ പതിയെ കഴുത്തിൽ മുറുക്കുന്ന ബൂർഷാതന്ത്രം എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് കോഫിഹൗസിലെ സമോസ വില്പനയുടെ തന്ത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ലളിതമായി വായനക്കാരനെ ലാജോ ജോസ് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കൂടാതെ മലയാളത്തിലെ പ്രസിദ്ധീകരണ മേഖലയേയും വിമർശിക്കാൻ എസ്തറിലൂടെ ലാജോയ്ക്ക് സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തിനും ഏതിനും ഉപമകളിൽ കൂടിയേ കാര്യങ്ങൾ എഴുതാൻ പറ്റൂ എന്നതാണ് പൊതുവെയുള്ള ധാരണ. പിന്നെ നിഘണ്ടുവിലില്ലാത്ത കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത വാക്കുകൾ കൊണ്ട് കസർത്തും വേണം. ലളിതമായ ഭാഷയിൽ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നവരുടെ രചനകളെ പ്രസിദ്ധീകരണ യോഗ്യമല്ല എന്ന നിലപാടിനെ കണക്കിന് വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അപസർപ്പക സാഹിത്യം തന്നെ മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ പിന്നാമ്പുറങ്ങളിലേക്ക് മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ലളിതമായ ഭാഷയിലുള്ളതു കൂടിയാകുമ്പോൾ എഴുത്തുകാരൻ നേരിട്ട പ്രസിദ്ധീകരണപ്രശ്നങ്ങൾ എത്രയായിരുന്നത് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

തന്റെ അനുഭവങ്ങളെ, പ്രതിഷേധങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ഇടം കൂടിയായി നോവൽ മാറുന്നു.

നോവലിലെ ഓരോ സന്ദർഭങ്ങളും സിനിമയിലെ ദൃശ്യം പോലെ മനസ്സിൽ പതിപ്പിക്കുന്നതിനും, ഈ വിവരണങ്ങളിൽ പരിണാമഗുപ്തി (സസ്പെൻസ്) വല്ലതുമുണ്ടോ എന്ന സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മവിവരണം കൊണ്ട് ലാജോ സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കോട്ടയം നഗരമാണ് നോവലുകളുടെ പശ്ചാത്തലം. എഴുത്തുകാരൻ കോട്ടയത്ത് ജനിച്ചുവളർന്ന വ്യക്തിയായതുകൊണ്ട് കോട്ടയത്തിലെ പ്രധാന റോഡുകൾ, ജംഗ്ഷനുകൾ, റെസ്റ്ററൻറുകൾ, കോഫീ ഹൗസുകൾ എന്നിങ്ങനെ ദേശപരമായ വിവരണങ്ങൾ ധാരാളമായി കാണാം. പൊതുവെ വൈദേശികമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ രചിക്കപ്പെടുന്ന അപസർപ്പകസാഹിത്യമേഖലയെ സ്വന്തം മണ്ണിന്റെ ചൂടുംചൂരും ഉൾക്കൊണ്ട് പറയുമ്പോൾ മലയാളികളായ വായനക്കാർക്ക് എളുപ്പം ഉൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കുന്നു. അഖിൽ പി. ധർമ്മജന്റെ ‘മെർക്കുറി’, ശ്രീപാർവ്വതിയുടെ ‘നായിക അഗതാക്രിസ്റ്റി’ എന്നിവയിലെല്ലാം വൈദേശികമായ പശ്ചാത്തലമാണ് ഉള്ളത്. ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സ്വന്തംദേശത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കുറ്റാന്വേഷണത്തെ സ്വതസിദ്ധമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ലാജോ ജോസിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുറ്റവാളി ആരെന്ന് ആദ്യമേ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഇൻവെർട്ടഡ് അല്ലെങ്കിൽ റിവേഴ്സ് ഡിക്റ്റടീവ് കഥകളുടെ രീതിയാണ് കോഫിഹൗസിൽ പിന്തുടരുന്നത്. കുറ്റവാളി എന്ന് വിധിക്കപ്പെട്ടയാളുടെ കുമ്പസാരപരമായ നിരപരാധിത്വം എന്ന വസ്തുത ശരിയാണോ എന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ നോവലിനെ മുന്നോട്ടുനയിക്കുന്നത്. ഭൂതകാലത്ത് സംഭവിച്ച ഒരു കുറ്റത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയാരെന്നാണ് കോഫിഹൗസിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ കുറ്റവും അന്വേഷണവും സമാന്തരമായി കടന്നുപോകുന്ന ഉയർന്ന ഉദ്വേഗജനകമയ അവസ്ഥയാണ് ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിലുള്ളത്. കോഫിഹൗസിൽ എസ്തർ എന്ന കഥാപാത്രവുമായി താദാത്മ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തന്റെ നിലപാടുകളും കുറ്റാന്വേഷണവും ആഖ്യാനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിൽ എസ്തറിന് തന്നിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള സ്വതന്ത്രമായ സ്വത്വം നൽകിയിരിക്കുന്നു. കോഫിഹൗസിൽ തന്റേടിയായ, സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളും തീരുമാനങ്ങളിലും ഉറച്ച് മുന്നോട്ടുപോകുന്ന, കുറ്റാന്വേഷകയാണ് എസ്തർ. തെറ്റായ വിധിന്യായത്തിലൂടെ ബെഞ്ചമിൻ എന്ന നിരപരാധിയെ തൂക്കിലേറ്റാൻ കാരണമായതിന് പിന്നിൽ തന്റെ തെറ്റായ കണ്ടെത്തലുകൾ ഉണ്ടായെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന എസ്തർ

യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള ശ്രമവുമായി ധൈര്യപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. കോഫിഹൌസിൽ അസാമാന്യ കഴിവുള്ള വ്യക്തിയാണ് എസ്തറെങ്കിൽ ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിലെത്തുമ്പോൾ ഭൂതകാലം വേട്ടയാടുന്ന സ്കിസോഫ്രീനിയ ബാധിച്ച് വൈകാരികമായി ഭയപ്പാടോടെ ചിന്തിക്കുന്ന സാധാരണ സ്ത്രീ എന്ന നിലയിലേക്ക് എസ്തർ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ ലാജോ ജോസ് ആഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അലി ഇമ്രാൻ എന്ന പ്രൈവറ്റ് ഡിക്റ്റടീവിൻറെ നിഴലിലേക്ക് അവൾ ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നു. നിർണ്ണായക കണ്ടെത്തലുകൾ നടത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും കുറ്റവാളിക്കൊപ്പം കുറ്റാന്വേഷകയും മരിക്കുന്നു. മാനസികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെയെല്ലാം തരണം ചെയ്ത്, സുപ്രധാന തെളിവുകൾ കണ്ടെത്താൻ കാണിച്ച ധൈര്യത്തിലൂടെ മുന്നേറിവരേണ്ടിയിരുന്ന എസ്തർ എന്ന കഥാപാത്രത്തെ ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിൽ നോവലിസ്റ്റ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. വിരസമായ തുടർച്ചകൾക്കപ്പുറം കുറ്റാന്വേഷണത്തിന്റെ പുതിയ വാതായനങ്ങളിലേക്ക് കടക്കാനുള്ള എഴുത്തുകാരന്റെ ശ്രമമായി ഇതിനെ കാണാം.

ഭൂതകാലം വേട്ടയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്കിസോഫ്രീനിയ എന്ന അവസ്ഥ, കൊലപാതകശേഷം ബലാത്സംഗം ചെയ്യുന്ന നെക്രോഫീലിയ, റെട്രോഗ്രേഡ് അംനീഷ്യ എന്നീ മനഃശാസ്ത്രപരമായ പ്രശ്നങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തെ മനഃശാസ്ത്രപരമായി സമീപിക്കുന്നതിനും എഴുത്തുകാരൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആദ്യരണ്ടു നോവലിലേയും കുറ്റവാളി നെക്രോഫിൽ ആണ്. എന്നാൽ കോഫീഹൌസിൽ വ്യക്തമായ കാരണങ്ങളില്ലാതെ, എപ്പോഴോ തോന്നിയ ആഗ്രഹം തീർക്കാനെന്നവിധം അവസാനനിമിഷം അത്തരം പ്രവൃത്തിയിലേർപ്പെടുന്ന സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആഖ്യാനവിശദീകരണത്തിൽ പോരായ്മയുണ്ട്. സ്വന്തം സഹോദരനേയും സഹോദരഭാര്യയേയും സ്വത്തിനുവേണ്ടി വേറെ വഴികളില്ലാതെ കൊല്ലപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമ്പോൾ, അതിനു സാക്ഷിയായ പെൺകുട്ടിയെ വധിക്കുകയും ശേഷം ബലാത്സംഗംചെയ്തു എന്ന് പറയുമ്പോൾ വസ്തുതകൾ മനഃശാസ്ത്രപരമായി ഇണങ്ങാത്തതായി തോന്നിപ്പോകും. എന്നാൽ ഈ പോരായ്മയെ ശാസ്ത്രീയമായും മനഃശാസ്ത്രപരമായും ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിൽ വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിൽ കുറ്റവാളി നെക്രോഫിൽ ആയതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വ്യക്തവും ശക്തവുമാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച കൊടിയ ശാരീരിക-മാനസിക പീഡകളും ആദ്യമായി സ്നേഹിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ "അപ്പന്റെ ആണത്തം മകനില്ലേന്ന്" (2020: 230) എന്ന അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിൽ പുരുഷത്വത്തിനേറ്റ കടുത്ത അപമാനവും കുറ്റവാളിയെ എങ്ങനെയാണ്

നെക്രോഫീലിയ എന്ന മാനസികഅവസ്ഥയിലേക്കെത്തിച്ചത് എന്നതിന് മനഃശാസ്ത്രപരമായി ഉത്തരം ആഖ്യാനം ചെയ്തുറപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. കുറ്റകൃത്യം ലൈംഗികമായ വഴിത്തിരിവിലേക്കു തിരിയുമ്പോൾ അനുവാചക താത്പര്യം ഏറുമെന്ന പൊതുവിചാരത്തിൽ നിന്നാണോ ആദ്യ രണ്ട് നോവലുകളിലും നെക്രോഫീലിക് ആയ കുറ്റവാളിയെ സൃഷ്ടിക്കാൻ ലാജോ ജോസ് ശ്രമിച്ചത് സംശയജനകമാണ്.

യാഥാസ്ഥിതിക കുറ്റാന്വേഷണരീതികളിൽനിന്ന് മാറി ശാസ്ത്രീയവും യുക്തിഭദ്രവുമായി കാര്യങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനായി പോസ്റ്റ്മാർട്ടത്തിലെ പുത്തൻ രീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദമായ വിവരണം, ഡി.എൻ.എ. ഫിംഗർ പ്രിൻറിംഗ്, മുടിയിൽ നിന്ന് കിട്ടുന്ന ഡി.എൻ.എ.യുടെ പ്രത്യേകതകൾ എന്നിവ വിവരിച്ച് സാങ്കേതികമായി കുറ്റാന്വേഷണം മുന്നോട്ടുപോകുമ്പോൾ സംശയഭേദമെന്യേ വായനക്കാർക്കും കുറ്റവാളിയിലേക്കെത്തുന്ന പ്രക്രിയ ലാജോ ജോസ് ആസ്വാദ്യകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

കുറ്റാന്വേഷണവേളയിൽ ചില സമസ്യകൾക്ക് ഉത്തരമെന്നോണം, അസാധാരണ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, അസാധാരണമായിപ്പോയല്ലോ? എന്ന ചിന്ത അനുവാചകനിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിന് മുമ്പു തന്നെ അസാധാരണ സംഭവം തന്നെയെന്ന് കുറ്റാന്വേഷകയെക്കൊണ്ട് പറയിപ്പിക്കുന്ന ആഖ്യാനതന്ത്രം ശ്രദ്ധേയമാണ്. കോഫീഹൗസ് കൊലപാതക സാക്ഷിയായ അക്കാമ്മ ജോർജ്ജ് ഫ്ലാറ്റിനു ചുറ്റും ആരൊക്കെ എന്തിനു വരുന്നു, എവിടെപ്പോകുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവരങ്ങൾ സമയം വെച്ചു കുറിച്ചിടുന്ന വ്യക്തിയാണ്. ഇത് വായനക്കാർക്ക് സംശയത്തിനിട നൽകാതെ “ഇങ്ങനെയും ആൾക്കാരൊണ്ടോ?” (2018: 168) എസ്തറിന് അതിശയമായി—എന്ന വാചകത്തിലൂടെ അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ഫോറൻസിക് സർജനും ഇതുപോലെ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ ഡയറിയെഴുതിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ “എല്ലാവർക്കും ഡയറിയുണ്ടോ? നേരത്തേ അക്കാമ്മ ജോർജ്ജ് ഇപ്പോൾ ദേ ഇവര്” (2018: 193) എന്ന എസ്തറിന്റെ വാചകത്തിലൂടെ അസാധാരണമായ സംഭവത്തെ സ്വാഭാവികമായി തോന്നിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഹൈഡ്രേഞ്ചിയയിലും തുടർന്നുള്ള നോവലുകളിലും അസാധാരണസംഭവങ്ങളെ സ്വാഭാവികമാക്കുന്ന തന്ത്രങ്ങളില്ലെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്.

റൂത്തിന്റെ ലോകം

സൈക്കോളജിക്കൽ ക്രൈം ത്രില്ലർ വിഭാഗത്തിൽ, മലയാറ്റൂർ രാമകൃഷ്ണന്റെ ‘യക്ഷി’ എന്ന നോവലിനുശേഷം ഇറങ്ങിയ നോവലാണ് ലാജോ ജോസിന്റെ

'റൂത്തിന്റെ ലോകം'. മലയാളത്തിലും പ്രൊഫഷണലായ എഴുത്തിന്റെ കാലം തുടങ്ങിയെന്ന് അടയാളപ്പെടുന്ന നോവലാണ് റൂത്തിന്റെ ലോകം എന്ന് ജി.ആർ. ഇന്ദുഗോപൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. റെട്രോഗ്രേഡ് അംനീഷ്യ ബാധിച്ച റൂത്ത് എന്ന യുവതിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കും മറവിയ്ക്കുമിടയിലെ ദുരൂഹതകളിലേക്ക് നടത്തുന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ നോവൽ.

സങ്കീർണ്ണമായ മറവിരോഗം ബാധിച്ച റൂത്ത് ഭർത്താവ് റൊണാൾഡ് തോമസ്, അവർ അനുജത്തിയെപോലെ കരുതുന്ന വേലക്കാരി എന്നിങ്ങനെ വളരെക്കുറച്ച് കഥാപാത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് നോവലിലുള്ളത്. റൂത്ത് റൊണാൾഡ് ഭർത്താവ് റോണാൾഡ് തോമസ് എന്നീ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചിന്തകളിലൂടെയാണ് നോവൽ വികസിക്കുന്നത്. നഗരത്തിൽ ദുരൂഹസാഹചര്യത്തിൽ കാണാതായ യുവതികളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിന്റെ പ്രധാനസാക്ഷിയായി റൂത്ത് മാറുന്നതോടെ, നോവൽ ഉദ്വേഗജനകമായിത്തീരുന്നു. 'കോഫിഹൌസി'ലും 'ഹൈഡ്രേഞ്ചിയ'യിലും കുറ്റവാളി ആരെന്ന സസ്പെൻസ് അവസാനംവരെ ലാജോ ജോസ് നിലനിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ റൂത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ നോവൽ പകുതിയിലെത്തുന്പോൾ തന്നെ കുറ്റവാളിയെ തിരിച്ചറിയാൻ വായനക്കാരന് സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ റൂത്തിന്റെ മാനസികാവസ്ഥയോടൊപ്പം തുടർന്നും സഞ്ചരിക്കാൻ അനുവാചകനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ലാജോ ജോസിന്റെ ആഖ്യാനരീതി എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ഓർമ്മയിൽ ദുർബലമായ റൂത്ത് കുറ്റവാളിയിലേക്ക് എങ്ങനെ എത്തിച്ചേരുന്നു, സാഹചര്യങ്ങളെ ഇത്തരം അവസ്ഥയിലും എങ്ങനെ നേരിടുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരിണാമഗുപ്തി അവസാനം വരെ നിലനിർത്താൻ ലാജോ ജോസിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യ രണ്ടുനോവലുകളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി മനസ്സിന്റെ സങ്കീർണ്ണ അവസ്ഥകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് നോവലിനെ കൂടുതൽ മന:ശാസ്ത്രപരമായി വിശകലനംചെയ്യാൻ ലാജോ ജോസിന് സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രൈംത്രില്ലർ വിഭാഗത്തിലെ പ്രധാന കഥാപാത്രം കുറ്റാന്വേഷകൻ/ കുറ്റാന്വേഷകയാണ്. എന്നാൽ റൂത്തിന്റെ ലോകത്തിൽ ഇത്തരം പരമ്പരാഗത കുറ്റാന്വേഷകസങ്കല്പങ്ങളെ എഴുത്തുകാരൻ പൊളിച്ചെഴുതിയിരിക്കുന്നു.ണ്.

റെസ്റ്റ് ഇൻ പീസ്

ലാജോ ജോസിന്റെ ആദ്യ മൂന്നുനോവലുകളിലും ഉണ്ടായിരുന്ന സെക്സ്, വയലൻസ് എന്നിവ തീരെ കുറവുള്ള കോസി മിസ്റ്ററിയാണ് 'റെസ്റ്റ് ഇൻ പീസ്' – ഗോൾഡൻ റിട്ടയർമെൻറ് ഹോം എന്ന ലക്ഷ്വറി വൃദ്ധസദനത്തിൽ

തുടരെത്തുടരെ നടക്കുന്ന കൊലപാതകങ്ങളും അതിൻറെ പിന്നിലെ കാരണങ്ങളും തേടിയുള്ള വ്യത്യസ്തമാർന്ന കുറ്റാന്വേഷണരീതിയാണിത്.

അപ്പന്റെ മരണശേഷം ജെസ്സി എന്ന പ്രധാനകഥാപാത്രത്തിന് 'വൃദ്ധസദനത്തിലെ കൊലപാതകം' എന്ന തലക്കെട്ടോടുകൂടിയ ഒരു ഡയറി ലഭിക്കുന്നു. ഗോൾഡൻ റിട്ടയർമെൻറ് ഹോം എന്ന വൃദ്ധസദനവും അതിനെ ചുറ്റിപറ്റി നടക്കുന്ന കൊലപാതകങ്ങളുടെ ചുരുളഴിക്കാൻ അവിടത്തെ അന്തേവാസികൂടിയായ ഫ്രഡറിക് ദേവസി ശ്രമിക്കുന്നതാണ് ഡയറിയിലെ കഥയുടെ ഉള്ളടക്കം. വൃദ്ധസദനം തന്റെ അപ്പൻ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലമാണെന്നും, ഈ കഥയും ചാച്ചന്റെ മരണവും തമ്മിൽ ബന്ധമുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന ജെസ്സിയുടെ സത്യാവസ്ഥ തേടിയുള്ള കുറ്റാന്വേഷണ യാത്രയാണ് റെസ്റ്റ് ഇൻ പീസിലൂടെ ലാജോ ജോസ് പറയുന്നത്.

ചാച്ചൻ എന്തിനാണ് ആത്മഹത്യ ചെയ്തത് എന്ന് അറിയുവാനുള്ള മകളുടെ അന്വേഷണ വളരെ ഉദ്വേഗജനകമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ ലാജോ ജോസിന് സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. വൃദ്ധസദനത്തിൽ നടക്കുന്ന കൊലപാതകപരമ്പരകൾക്കു പിന്നിൽ പ്രേതമാണോ അതോ മനുഷ്യൻ തന്നെയാണോ എന്ന് സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുടെ വിവരണങ്ങൾ വായനക്കാരനെ നോവലിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നു. തലമുറകളിലേക്കു കൈമാറുന്ന പ്രതികാരത്തിന്റെ കഥയായ നോവൽ മറ്റ് നോവലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ശൈലിയിൽ ലാജോ ജോസ് ആഖ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ അപസർപ്പകസാഹിത്യത്തിന് പരിചിതമല്ലാത്ത 'കോസിമിസ്റ്ററി' എന്ന കുറ്റാന്വേഷണവിഭാഗത്തെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ 'റെസ്റ്റ് ഇൻ പീസി'ലൂടെ ലാജോ ജോസിന് സാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉദാത്തസാഹിത്യത്തിന്റെ അപരമേഖലയിലേക്ക് തള്ളിയിരുന്ന അപസർപ്പകസാഹിത്യം ഇന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെ പാതയിലാണ്. സാമാന്യജനവിഭാഗത്തിന്റെ ആസ്വാദനത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ഈ സാഹിത്യവിഭാഗത്തിന് സാധിക്കുന്നു. പുതിയ കാലത്തിനിണങ്ങുന്ന പ്രമേയപരിസരം, ആഖ്യാനരീതി എന്നിവ ഈ വിഭാഗത്തിന് പുത്തനുണർവ് നൽകുന്നു. ഈ വിഭാഗത്തിലെ യുവഎഴുത്തുകാർ പരസ്പരം പ്രേരകശക്തിയായി മുന്നേറുന്നു എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. പരിസ്ഥിതി, സാമൂഹികജീവിതം എന്നിവയിൽ തനിക്കുള്ള നിലപാടുകൾ അനുവാചകനുമായി പങ്കുവെയ്ക്കാൻ കോഫി ഹൌസിൽ ലാജോ ജോസ് ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ തുടർന്നുള്ള നോവലുകളിൽ ഇത്തരം നിലപാടുകളിൽ നിന്ന് മാറി അപസർപ്പക കഥകളുടെ ചേരുവകളിൽ

കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്ന ലാജോ ജോസിനെ കാണാൻ സാധിക്കും. ഓരോ നോവലും വ്യത്യസ്തമായ പരീക്ഷണങ്ങളിലൂടെ പുതുമയുള്ളതാക്കുന്നതിനും അനുവാചകനെ പരിണാമഗുപ്തിയുടെ പരകോടിയിലെത്തിക്കുവാനും, ശാസ്ത്രീയവും വ്യക്തവുമായ വിശദീകരണത്തിലൂടെ ഈ സാഹിത്യവിഭാഗത്തെ കൂടുതൽ ജനകീയമാക്കുന്നതിനും ലാജോ ജോസ് ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങൾ ശക്തി തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു പുസ്തകം വായിക്കാനെടുക്കുന്നതു തന്നെ വലിയ കാര്യമാണ്. ഇവിടെയാണ് യുവജനങ്ങളെ വായനയുടെ പാതയിലേക്ക് തിരികെ എത്തിക്കാനുള്ള ലാജോ ജോസിന്റെ സംഭാവനം പ്രസക്തമാകുന്നത്.

സഹായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. ലാജോ ജോസ്, 2018, കോഫി ഹൗസ്, ഗ്രീൻ ബുക്സ്.
2. ---------, 2020, ഹൈഡ്രേഞ്ചിയ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
3. ---------, 2020, റൂത്തിന്റെ ലോകം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
4. ഹമീദ്, 2015, അപസർപ്പക കഥകൾ ചരിത്രവഴികളിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
5. --------, 2021, റെസ്റ്റ് ഇൻ പീസ്, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
6. ഹമീദ്, 2015, അപസർപ്പക കഥകൾ ചരിത്രവഴികളിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
7. രാധാകൃഷ്ണൻ പി എസ്, 2011 ജനപ്രിയസാഹിത്യം: കലയും കച്ചവടവും (സംസ്കാരപഠനം ചരിത്രം, സിദ്ധാന്തം, പ്രയോഗം) വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം,
8. രാധാകൃഷ്ണൻ പി.എസ്., ജനപ്രിയസാഹിത്യം: കലയും കച്ചവടവും, 2011, മലയാള പഠനസംഘം, ------ സംസ്കാരപഠനം—ചരിത്രം സിദ്ധാന്തം പ്രയോഗം, വള്ളത്തോൾ വിദ്യാപീഠം, ശുകപുരം.

annashintu@gmail.com